

SAMOBORSKI LIST

Knjižnica kr. sveučilišta

Zagreb

God. XXXIV

U Samoboru, 1 lipnja 1937

Broj 11

Dokažimo barem mrvicu požrtvornosti!

Samoborska društva su uistinu velika siročad. Siročad bez kuće i kućišta. zgodno kaže naša narodna poslovice: „Svoja kućica — svoja slobodica“. Naša samoborska društva iskušavaju dnevno na sebi težinu i gorost beskućstva.

Kad koje društvo treba prostorije, onda treba moljati i ovoga i onoga, da se napokon dobije kakovo duplje, što se prije može da nazove štajljem nego društvenim prostorijama.

Međutim, sa prostorijama je još kako tako. Ali kad se priređuje kakova priredba, akademija, predstava i slično, onda treba ići od Poncija k Pilatu da se postigne milost i dobije dvorana. No, bilo bi smiješno da dalje jadikujemo i rogozorimo.

Svi dobro znamo kako nam je. Dnevno slušamo pritužbe članova naših društava kako im je teško za prostorije i kako uspješan i bujan društveni život nužno zahtijeva slobodan rad u svojim prostorijama, pod vlastitim krovom. Svi se slažemo u tom, i mladi i stari, da Samoboru potreban društveni dom, velika reprezentativna zgrada koja bi bila košnica i žarište našeg vrlo raznolikog i šarenog društvenog života.

Svi hoće dom — ali kod ogromne većine je to samo jedna pusta željica u dugom nizu bezbrojnih malograđanskih želja; dok, nažalost, tek kod pillično neznatne manjine nije to samo željica dobroćudnog malograđanskog srca, nego program njihova života, za kojega oni ulažu mnogo sile i snaga da ga ostvare.

I prije godinu dana osnovan je odbor za gradnju doma. Osnovani su ga ljudi kojima je na srcu da se podigne Samobor i koji osjećaju potrebu doma. Zato uležu puno energije da postignu taj cilj. Cilj je velik, program ogroman, put do konkretiziranja velike zamisli pun zapreka i poteškoća, a da bi ga ova grupica ljudi mogla sama preći. Odbor je osnovan prije godinu dana, doma još dan danas nema, a bog zna kad će i biti, ako ovakovo stanje dalje potraje.

Zašto nije dom već sagrađen?

Zgodno će biti, da se iznese jedna značajna epizoda iz rada akcionoga odbora. U prvim počecima svoga rada dobio je naš akcioni odbor dopis iz Đakova, u kojem su Đakovčani molili upute za organiziranje akcije za gradnju hrvatskog doma. Našli su im poslani upute i nedavno smo imali priliku da čitama u novinama da Đakovo sprema posvetu svog hrvatskog doma. Đakovo je u godinu dana započelo i dovršilo svoj posao — dok u isto vrijeme nije Samobor došao ni na po puta.

Tomu moraju biti neki uzroci, neko mora da snosi krivaju i odgovornost za takovo stanje stvari. Ko je kriv da zamisao nije provedena u djelo? Ima o toj stvari više mišljenja. Općenito je mišljenje u Samoboru da je kriv akcioni odbor, koji da samo doseduje sa svojim vje-

čitim sjednicama, dionicama i sličnim pripovijestima. U opširniju analizu ovoga mišljenja bilo bi smiješno ulaziti, jer ako mi svi hoćemo da sagrađimo dom, kao što stvarno hoćemo, zar nas onda par ljudi može spriječiti da tu volju i ostvarimo.

Nedavno su u jednom slovenskom selu odlučili seljaci da sagrađe seljački dom i svoju su odluku odmah proveli u život. Od njih osamdeset gospodara položio je svaki hiljadu dinara i dom je bio sagrađen u mjesec dana. Nitko ih nije mogao spriječiti u ostvarivanju njihove odluke. Samo nas tri hiljade Samoboraca ne možemo da sagrađimo svoj društveni dom, jer je tobože akcioni odbor mlitav.

Jasno da je odbor mlitav, kad nema novaca. Neka svaki odrasli samoborski građanin kupi jednu dionicu i vidjet ćemo onda kako će odbor biti aktivan i preaktivan. Dom će biti gotov preko noći.

Postoji nažalost činjenica, da naši ljudi ne osjećaju dužnosti i obveze da pomognu rad akcionog odbora, nego misle da je odbor dužan da sagrađi dom bez njih i da im ga onda dade na raspolaganje, da se onda mogu pokazati pred strancima kako su oni ipak svjesni i požrtvovni rodoljubi. Zato je najblaže rečeno neloyalno i nepošteno kad se sva krivnja baca na akcioni odbor. Istina, mi ljudi smo naučeni da u svemu tražimo krivce izvan nas i da uvijek krivnju nalazimo daleko od sebe.

Sad ćemo biti malo iskreniji i priznat da je krivnja na nama. Nema nikoga ko bi sumnjao u iskreno rodoljublje samoborskog građanstva, ali je ipak opravdan zahtjev da se to rodoljublje ne sastoji samo u lijepim riječima i pjesmama uz čašicu, nego stvarnim radom i realnim žrtvama. Mi moramo ispraviti svoje pasivno stanovište i prigovaralačko držanje prema akciji za gradnju doma.

Manje treba prigovarati, manje kritikovati, manje plesati i pjevati — a više raditi, pridonositi i žrtvovati — i društveni dom u Samoboru neće biti samo pusta željica nego stvarnost i zbilja.

Zar nas neće biti stid i sramota da će Samobor, biser među hrvatskim gradovima, grad u kojem su prvi put odjeknuli zvuci Gajeve „Još Hrvatska nij' propala“ — postali drugima predmet ismijavanja, koji su često neznatniji i manje vredniji od nas. Nama je dužnost da dokažemo da nismo izživljena i ostarjela rasa, nego borbena i žilava kao i čitavi hrvatski narod. Mi moramo svojim radom i žrtvama sagrađiti dom da u njemu koncentriramo sav svoj društveni život, sav svoj kulturni, prosvjetni i odgojni rad — da tako složan i jedinstven Samobor krene starim, ali sjajnim stazama svoje historije.

Značenje proslave Zrinskoga i Frankopana

(Nastavak)

Dolazi kuća Habsburg 1927 god. na čelo hrvatske državne vlasti. Hrvati su mislili da će im oni dati spasenje. Kuku onom, ko se u drugoga uzda. To mora biti princip svakoga domoćina. Isti ovi vladari iz kuće Habsburg uništavaju zadnju nadu hrvatskoga naroda, dvije moćne, stare, slavne i ugledne hrvatske plemićke porodice Zrinskih i Frankopana.

Iako su Habsburzi prisegli 1527 god. da će poštivati hrvatska prava, to se nije zbilježilo. Iz dana u dan bilo je nepravda sa strane bečkog dvora. Slalo je mnogo protesta, ali bez uspjeha, jer tuđin ne pozna nego sebe, po onoj Preradovićevoj — Tuđa majka ima svoje, ne poznaje jade tvoje — Nije prošlo ni puna četiri mjeseca od izbora novoga vladara, pokazalo se je da on ne mari za hrvatski narod. Turci su počeli navaljivati odozgo tako da su se Hrvati našli u stisci te poručio kralju Ferdinandu ovim riječima: »Neka znade Vaše Veličanstvo, kako se ne može naći zabilježeno, da bi ikoji vladar silom zavladao Hrvatskom, jer po smrti našega posljednjega kralja blage uspomene Zvonimira, slobodne se volje pridružio i sve toj kruni kraljevstva ugarskoga, a poslije toga Vašemu Veličanstvu.«

Iz toga se vidi, kao da se Hrvati kajaju što su izabrali Habsburge za vladare. Poslije smrti [pokajanja nema — veli se u narodu,

Turci prodirahu iz dana u dan plijeneći, paleći, ubijajući tako, da nije nitko bio osim hrvatskoga plemstva da se odupre toj najezdi. Među njim su bile dvije porodice na osobiti način u tom kolu stojeći na braniku hrvatske grude. Ko se neće sjetiti Krste Frankopana u obrani Jajca, koji je s heroizmom pomogao grad, da ga Turci ne bi zauzeli. Onda, kad je Frankopan branio pogranična mjesta protiv Turaka, vrijedilo je njegovo junaštvo na bečkom dvoru.

Austrijski generalitet bio je zavidan ovim hrvatskim plemićima Zrinskom i Frankopanu, da su oni tako hrabri. Oni su se bojali, da im ne uzmu boju slavu i da se ne bi oslillili i jednoga dana rekli Beču »Addio mare!«

Zato su austrijske vojne vlasti često priječile Hrvatima da se zapliću u rat s Turčinom. Tako se ipak došlo 1663 do rata s Turcima zbog mađarskih prilika iako to car Leopold I. nije želio. Zrinski i Frankopani su to pozdravili nadajući se da će oni osloboditi svoju braću, koja su bila pod Turčinom i s tim ujediniti hrvatsku zemlju. Kad je to vidio Beč, sklopilo je mir s Turcima u Vašvaru 1664. Taj je mir učinjen od strane cara, ali bez znanja hrvatskoga naroda. Bilo je po starom pravu ovo postupanje bečkog dvora protuzakonito. Zato su se hrvatski staleži revoltirali protiv toga potpuno po zakonu. Budući da vladar nije poštivao prava hrvatskoga naroda, mogao se je dignuti protiv oružjem u ruci, a da ne povrijedi personu njegovog veličanstva, jer im to jamči ustav »Zlatna Buča.«

Zrinski i Frankopan su mislili da će se rat nastaviti za oslobodenje, ali eto Beč sklopi sramotni mir.

Zato se ove dvije hrvatske porodice složile s ugarskim plemstvom s glavnim kolo-vođom mađarskoga plemstva palatinom Vese-lijom. Zrinski je imao udatu kćerku za Rakocija, ugarskog plemića. Tako se je on svezao i s njim i sklopilo ugovor za obranu

hrvatskih prava. Sve je to išlo tajno. Nakon nekog vremena ugarske se prilike izmijenile te se Zrinski i Frankopani osloniše na svoje sile. Oni su pokušali i s Francuskom da sklope savez, jer je Francuska bila najveći neprijatelj kuće Habsburg. Politika nema s'almnosti. Ko je danas neprijatelj, može sutra da bude prijatelj. Tako je bilo i ovdje. Francuska se nagodi s carem Leopoldom, te tako Hrvatska osta na cjedilu, jer je javljeno od strane francuskoga dvora, da Francuzi »za uvijek« ostavljaju Zrinskoga. Nakon te političke peripetije došlo je u glavu Petru Zrinskom da je najbolje ako se pomiri s Turčinom i sklopi savez da pomognu da se oslobodi Hrvatska. Zato je radio potajno šaljući svoga poslanika sul'anu.

Poslanik Petra Zrinskoga ode u Solun, gdje se nalazio tada sultan, ali grčki tumači dva brata Panajotti, dojave austrijskom poslaniku tok razgovora ako se stvar razvi jako nepogodno. Zrinski je počeo spremati vojsku zajedno sa Krsto Frankopanom. U toj žurbi naredi Beč generalu Spankau, da ide ugušiti ustanak. Sve je bilo prekasno. Zrinski je vidio da je zaskočen, zato odlučio preko zagrebačkoga biskupa da se pomiri s carem Leopoldom i Neopreznost poslanika hrvatskoga kod sultana kompromitirala je čitavu stvar. Zrinski i Frankopan našu se zajedno u Čakovcu na Petrovu dvoru te pođu u Beč misleći da im se neće ništa dogoditi. Došli su te ih odmah strpaše u zatvor. Sve žalbe i molbe n'isu pomogle.

Pokajanje nije vrijedilo, jer interes Beča traži, da poglavice ovih dviju porodica više sunce Božje ne grije. Žao im je bilo ostaviti hrvatsku domovinu kao Mariji Stuart svoju i svoga muža, kako pjeva francuski pjesnik Beranger. Ostaviti obitelj, sreću i nadu svoju i Hrvatske, zaista bilo je teško.

Kad nijedna interevencija nije koristila onda je pokušao papinski poslanik da bi sklonuo cara na pomilovanje. Ali uzalud! Car je sa svojom svitom znao, da su oni jedini muški svoje porodice, zato nije htio drugo nego da se pogube. Opet ga huckahu njegovi generali da bi se domogli imanja od ove dvije hrvatske porodice. Već je prije osude kad je bio Petar Zrinski na slobodi obećana nagrada za njegovu, glavu jer se je sklopilo s nevjernim Turčinom. Car je odlučio po posebnom sudu, da im se glava odrubi i desna ruka otišće. Kad je jedan i drugi hrvatski velikaš napisao pismo svaki svojoj ženi, rekavši joj zadnji »Zbogom«, onda su se još jednom obratili na cara pismeno da ih pomiluje.

Krsto Frankopan piše baš u noći u 11 sati 28 travnja 1671 pismo caru, da ga pomiluje ovako: »Pogledaj, preblagi care, svojim nježnim očima cvjetnu mladost moju, koju eto silom moram da izgubim.

Promislite, blagi care, da sam ja jedini živi član moje obitelji, koja je od davnih vremena služila svom caru i čitavom kršćanstvu. Ne žalim umrijeti blagi care, nego se strašim ovakove smrti po krvničkim rukama. Ja o meni bijedniku i nesretniku! Kamo sreće da se ni rodio nisam ili da sam izbrisan iz knjige živih! — Ponizni sluga i ajena smrti Krsto Frankopan.

Nije moglo ganuti cara ni ovo ganutljivo pismo, jer je svijestan, da smrću ovih znači smrt Hrvatske, jer se neće imati tko braniti niti nasiljati da bi Hrvatska bila svoja bez veze s Bečom.

Jedino im je o'akšano, što im se nije sjekla desna ruka. U osudi glasi, da su oni bunтовnici carskoga dostojanstva i da se imaju pogubiti i njihova uspomena iz svijeta izbrisati. Tu su se teško prevarili, jer danas nema mjesta, gdje hrvatski narod ne bi slavio svoje velikane i simbole svoje duhovne jakosti i uloge, koju su igrali u historiji.

Smrću njihovom Hrvatska je izgubila svoje najbolje sinove, nema sada onih koji su znali biti Turčinom strah i trepet. Sad cvili i jadrkuje njihova hrvatska vojska, jer nemaju da ih tko vodi u boj za krst časti i slobodu zlatnu.

Pusti su njihovi dvori, sluga žale za gospodarima svojim.

Beč je mislio — kako u osudi stoji — da će uspomena njihova nestati, ali se je prevario, jer je prije onih nestalo, koji su to mislili, nego hrvatskoga naroda. Srušila se je i dinastija Habsburga koja je vječno mislila da će opstati, hrvatski narod još živi, još stvara, još se diči sa svojom prošlošću, koja je puna slave, puna priznanja sa strane kompetentnih faktora, a neprijatelje njihove krije zelena trava.

Što se tiče hrvatsiva Nikole Zrinskoga, brata Petra Zrinskoga, jasno je iz pisma, koje je upravo zagrebačkom podžupanu Ručiću. Tu Nikola Zrinski piše: »Ja sam sebi drukčije svijestan, jer znam da sam nezrođeni Hrvat i to Zrinski.« To znači da je on koreniti Hrvat.

Ove peripetije i način rješavanja zbiljnih stvari kaže nam, da je historija učiteljica života, i da svaki mora na to računati. Do nas je, da mi stvaramo historiju, jer će biti onakova, na koji je put okrenemo. Samo mala stramputica može dovesti do toga da čitavi narod osjeti za nekoliko decenija a i centenija posljedice svoga koraka.

Trgoviš. zastupstvo

(Sjednica od 21 svibnja 1937)

Sjednica trgovišnog zastupstva sazvana je za 21 svibnja o. g. na kojoj su raspravljana preko 30 predmeta.

Sjednici predsjednik načelnik M. Jurčić, zapisnik vodi opć. bilježnik D. Pavličić.

Od zastupnika prisutni su: Bedi Josip, Dr. Bahovec Marko, Tkalčić Jura, Zlobi Franjo, Šneiderić Ivan, Tanjko Mijo, ing. Urti Marijan, Puškar Imbro, Regović Viktor, Herceg Antun i Rezar Ivan.

Izostali su: Cizl A., Špiler Dragutin, Herceg Mijo, Kirin Franjo, Medved Gabro i Bliščan Antun.

Općinskim lagarem izabran je Lepac Jakob iz Zagreba a pomoćnim lagarom Ručić Josip iz Samobora, opć. poljorom izabran je Cvetičić Stjepan iz Redarske Drage.

Umjesto g. Prana Hrčića koji se odrekao na časti općinskog odbornika bira se u školski odbor Herceg Antun a u vodovodni odbor Rezar Ivan.

Žalbu »Samoborka« d. d. u predmetu kupnje mosne vage po našoj općini Sreško načelnstvo je odbilo.

Ponuda zastupnika »Samoborka« glede podmirbe dužne zakupnine od 30.000 Din, sa iznosom od 10.000 Din prima se u principu opć. uprava ovlašćuje se, da u tom predmetu povede pregovore sa »Samoborkom«, kako bi ona ta svoja ponuda povisila.

Na molbu vlasnika kuća na spojnom putu između Mlinske i Zagrebačke ulice zaključuje se proširiti vodovodnu mrežu koja će stajati općinu 15.306 Din, a izgraditi se imade na teret vodovodne zaklade.

Glede prodaje opć. zemljišta na Siražniku u površini od 360 č. hv. g. Pečić B. ustanovljuje se paušalna cijena od 5.000 Din uz uvjet izgradnje kuće u roku od dvije godine.

Sresko načelstvo dostavilo je svoje rješenje u stvari naknade kredita za stan Sreskog načelstva i sreskog načelnika. Čita se rješenje kr. banske uprave glede isplaćivanja stanarine od 800 Din mjesečno sreskom načelniku dok mu neće prikladan stan.

Zastupstvo rješenje sreskog načelstva ne prima do znanja. Zaključuje da se isplata stanarine sreskom načelniku ima obustaviti i ostaje kod zaključka da se uskraćuje osiguranje kredita kao za stan sreskog načelstva, tako i za stan sreskog načelnika.

Predsjednik izvještuje o prekoj potrebi nabave auto tanka za polijevanje ulice i gašenje požara.

Opć. odbor uvida veliku potrebu nabave auto tanka. U obzir dolazi ponuda Citroen-Hoić, pa se sa tankom imade izvršiti svestrani pokus u Samoboru. U koliko bi se ovaj pokazao našim potrebama odgovarajući, odlučio da bi se odbor na daljnje pregovore.

Odbor za gradnju «Hrvatskog doma» zamolio je od strane općine pomoć i gradilište. — Općinski odbor uvažuje molbu, ali za sada ne može donijeti pozitivnu odluku. Ova se molba imade uputiti gospodarskom i građevinskom odboru, koji će podnijeti prijedlog plenumu.

Zavičajnost traži Lukačić Marko i za suprugu Viktoriju rođ. Golešić te djecu Nadu, Veru i Desanku. — Prema postojećem zakonu primaju se.

Herceg Ignac iz Samobora moli namještenje za opć. potrošara. Molba se odbija jer još nije ovo mjesto proračunom osigurano.

Predsjednik Jurčić predlaže da se uredi makar i primitivna tržnica kraj zida župne crkve jer to traže u prvom redu higijenski propisi a i promet smeta sedanje tržište.

Ovo se pitanje upućuje gospodarskom odboru koji ima donijeti svoj prijedlog.

Još je raspravljeno više molba za potpore ubogara

Domate vijesti

Don dr. Razić posjetio je «Lipovački dom»

U srijedu dne 26. pr. mj. poslije podne stigao je u Samobor ban g. dr. Viktor Razić te je preko Gorjag kralja uz novouređeno mjesto posjetio Lipovačkom dragom preko Smerovića do planinarskog «Lipovačkog doma»

Kod doma dočekao je i pozdravio g. bana predsjednik HPD podružnice «Japčić» g. Franjo Plihar.

Ban je razgledao ljepo uređen planinarski dom i zainteresirao se za rad našeg planinarskog društva i za terizam opće. Počim se je uređenost ceste od Smerovića do Lipovca koja je popravljena doprinosom banovine pod nadzorom planinarskog društva pa je ban obećao i dalje pomoć za daljnje uređenje ceste.

Ban se upisao u knjigu posjetilaca doma te je tom prilikom darovao 500 Din.

Upisali dionice «Hrvatskog doma» d. d. u Samoboru

U svrhu gradnje Hrvatskog Doma osnovano je dioničko društvo H. D. s dionicom po Din 100 i upisnina po dionici Din 5.

Do sada upisali su dionice slijedeća gg: Bahovec Marko 20 komada, Hrčić Fran 20, Allnoch barun Viktor 10, Šuklje dr. Fran 10, Šimec Vladimir 10, Kocijanić Juraj 10, Herceg Juraj 10, Vatrogasno društvo u Samoboru 10, Špuler Dragutin 10, Šantić Franjo 10, Kleščić Mirko st. 5, Društvo hrv. katoličkih muževa 5, Anger dr. Antun 5, Bahovec dr. Marko 5, Miko Alica 5, Pripomoćni klub P. N. Setalana 5, Tvornica Chromos 5, Bogdanović Emica 3, Obranović Ivan 3, Vreš Josip 2, Cvetković Andrija 2, Peršin Antun 2, Jadranska straža 2, Presečki Milivoj 2, Bučar Josip 2, Kovačić Petar, kapelan 2, Razum Ante 2, Martinović Juraj 2, Kosić dr. Milan 1, Sulyok Nada 1, Šmidhen Paula 1, Polić Olga 1, Laušin dr. Josip 1, Laušin Božica 1, Lopašić Slava 1, Šesjak Miroslav 1, Wagner Emil 1, Sudnik Ivica 1, Puđak Petar 1, D'Eljija Adolf 1, Šimec Filip 1, Prebeg Mirko st. 1, Kompare Franjo 1, Kompare Stanko 1 i Pavličić Dane 1.

Odbor za gradnju DOMA razaslao je preko 100 pisama na Samoborce i prijatelje izvan Samobora s molbom, da upišu dionice ili daruju što u fond u svrhu gradnje. Ponovno treba naglasiti ovo: Javnost opravdano očekuje, da svaki rodoljub Samoborac i prijatelj Samobora upiše prema svojim imućve nim prilikama, a oni najsiromašniji barem po jednu dionicu, i tako postane suvlastnikom HRVATSKOG DOMA.

Lijepi dar u fond Hrvat. Doma

Poznata dobrotvorka N. N. koja u tišini i čednosti tvori mnoga dobra djela, darovala je mecenatski prinos za gradnju Doma u iznosu od Din 1.000, jednu tisuću dinara, a obećala je, da će još darovati, kada vidi, kako se samoborci odazivlju. Najljepša hvala plemenitoj dobrotvorki, i našla nasljedovatelja.

Vjenčanje

U subotu 22 pr. mj. vjenčao se u crkvi sv. Ksavera u Zagrebu ljekarnik Mr. Boris Praunspurger, sa gđicom Verom Hühna, kćerkom poznatog okuliste dra Hühna. Bilo sretno!

Tijelove

U četvrtak 27 pr. mj. išla je po starom običaju Tijelovska procesija po Samoboru. U 8 sati složena je svečana misa u župnoj crkvi na koru pjevao je muški zbor «Jeko». Poslije mise svršala se sva naša mnogobrojna društva građanstvo i seljaštvo u redove te je procesija uz sviranje naše glazbe pošla do crkvice

sv. Mihalja gdje je bila prva postaja zatim se vratila natrag u župnu crkvu.

Vrijeme je bilo vanredno lijepo pa su djeca naročito djevojčice veselo koracale u novim bijelim haljinama.

Samoborska djeca na završnoj svečanosti francuskog Instituta

Institut français priredio je u Zagrebu završnu svečanost sa dijeljenjem nagrada. Ovoj svečanosti sudjelovala su i samoborska djeca t. j. polaznici francuskog tečaja, kojeg vodi sa velikim uspjehom gđa Anka Wiesinger. Ovdašnji tečaj pohađa 11 učenika od kojih su 4 nagrađeni i to Nada Miholjević Mirna Selček, Ivo Milković i Marcel Allnoch. Tečaj je svršio s najboljim uspjehom. Djeca su bila dobro pripremljena što im dobro dolazi za srednju školu. Osim samoborskog tečaja prisustvovali su svečanosti i polaznici tečaja u Stenjevcu kojeg vodi također gđa Wiesinger, a od kojeg su nagrađena također 4 polaznika.

Zadušnice

za nevino pale žrtve u Senju održane su svečane zadušnice u ponedjeljak dne 24 pr. mjeseca u župnoj crkvi.

Poslije zadušnice pošao je sav narod na trg Kralja Tomislava gdje je bila postavljena i Narodna zaštitna. Tu je sa balkona trg. općine spomenuo žrtve i održao dulji govor narodni poslanik g. prof. Tomašić. Zatim se narod mirno razišao svojim kućama.

Pokus s tankom

u ponedjeljak 24 pr. mj. učinjen je prvi pokus sa polijevanjem cesta sa tankom firme Citroen. No kako se čini ovaj tank ne odgovara našim potrebama, jer dava premaleni mlaz vode.

Proslava u Rudama

Sve pripreme za proslavu dobrovoljnog Vatrogasnog društva u Rudama u punom su toku.

Pa će sigurno u nedjelju dne 13 o. mj. kada slavi Dobrov. Vatrogasno društvo u Rudama 10 godišnjicu od kako je započelo svojim nesebičnim radom i kada će posvetiti svoj barjak, pohrliti naše građanstvo u Ruda da svojim posjetom uzveliča ovu proslavu.

Redosred svečanosti koja počinje u subotu 12 ov. mj. u 8 sati na večer sa podoknicom kumi barjaka gđi Stellanji Štengl Grabner donijeli smo u prošavšem broju.

Na proslavi svira potpuna glazba Pučke knjižnice i čitaonice u Samoboru.

Na dan proslave voziti će autobusi iz Samobora — Ruda i obratno uz cijenu od 5 Din.

GRAĐEVINARSKO PODUZEĆE
FRANJO JELINEK
OVLAŠTENO ZA
Samoher

Preuzima na izvedbu gradnje iz oblasti visokih građevina kao i druge građevine koje su u vezi s istima.

Preporuča se za gradnju obiteljskih vila i ljetnikovaca, stambenih, industrijskih, gospodarskih kao i svih ostalih zgrada.

Izrađujem nacрте i proračune za sve gore navedene gradnje

Merkur

Društvo trgovačkih i privatnih namještenika Jugoslavije. Povjereništvo Samobor održati će u četvrtak dne 3 lipnja 1937 u 8 sati na večer u prostorijama gostionice Franje Tkalića svoj redoviti glavni godišnji sastanak pa se umoljavaju članovi, da istome prisustvuju izvole, svi bez razlike. — Članovi koji plaćaju članarinu u Samoboru pozvani su posebnom okružnicom.

Čuvalište i sirotište ž. sestara u Samoboru, Gajeva ulica broj 18.

davaće malu priredbu u svojem dvorištu a u slučaju kiše odgađa se dok bude lijepo vrijeme. Pozivaju se prijatelji i roditelji dječice, da malu priredbu izvole posjetiti u što većem broju, koja će biti 13 lipnja u 5 sati popodne, sa obiljnim i šaljivim programom.

U spomen tijelovakog izleta HPD „Japetić“

U sjaju svom
S plešivičkog puta
Došli su vam naši
Z nekuliko jačih „aduta“
Pa bio on
Mladi il' stari

Pije se, pleše se, pjeva se, ljubi se,
— Ta — mi smo planinari!

(Pjeva se na arriju: „Kukavica kuka“ . . .)

Tschamba Fil

I blondinke, koje teško postanu smeđe na suncu, potvrđuju da ih sunce kad su upotrebile Tschamba Fil nije opeklo već su naprotiv dobile lijepu, glatku smeđu put. Glavno zastupstvo Drogerija Gregorič, Ljubljana, Prešernova ul. 5.

Nadjen je nož

u Livadićevoj ulici. Vlasnik ga može podignuti u upravi lista.

Đački planinski dom na Oštrcu (Rude kraj Samobora) visina 723 m

Čast mi je upozoriti Vas da sam preuzeo u zakup Đački planinski dom na Oštrcu Rude kraj Samobora.

Samoborsko Gorje postalo je stjecište zagrebačkih planinara, a slovi i kao najugodnije izletišta neplaninara. Radi dobrih veza sa Zagrebom (preko Samobora) Oštrc je pogodan za kraće izlete, kao i za duže zadržavanje, a naročito je pogodan za oporavak (rekonvalescenta).

Đački planinski dom leži na najljepšem mjestu Samoborskog gorja, između Velikog i Malog Oštrca. Moderna građevina, građena baš u tu svrhu — kao planinarski dom i dom za oporavljenike — Đački planinarski dom slovi kao jedan od najbolje snabdjevenih domova, sa prvoklasnim komlorom.

Izvanredna glavna skupština Pripomoćne Zadruga

U nedjelju dne 30. pr. m. sazvana je izvanredna glavna skupština Pripomoćne zadruga na kojoj su po novoj upravi pozvani vještaci iznijeli svoj izvještaj o nalazu poslovanja ove zadruga.

Prema tome izvještaju koga podnosi vještak g. Kolarec, vođenje knjiga je uopće manjkavo i zastarjelo. Izdani su zajmovi koji nisu knjiženi, a pronašla se i utaja od oko 100.000 Din po jednom namješteniku zadruga. Cjelokupni manjak u zadrugi iznosi oko Din 450.000.—

Za pokrivenje ovog manjka postoje 2 zadužnice, i to jedna od 100.000 Din potpisana po dobrim jamcima, a druga 150.000 Din knjižena na nekretnine bivšeg poslovnog ravnatelja, dok je upravni i nadzorni odbor izvjavio da je pripravan dati jamstvo za 100.000

Koristeći se svojim dugogodišnjim iskustvom u toj struci, naslojaću Dom voditi tako da gosti budu što bolje dočekani i podvoreniti da se za vrijeme boravka u Domu osjećaju što ugodnije.

Dom će biti snabdjeven s velikim izborom dobrog jela i pića. Cijene će biti umjerenе, pa će se i siromašniji slojevi, kao daci i studenti, moći tim koristiti. Nakon prvog posjeta uvjerit ćete se da nije potrebno sobom vući teške naprtjače, jer ćete svu opskrbu dobiti uz vrlo niske cijene.

Pristup na Oštrc najugodniji je preko Samobora do Ruda 7 km ili preko Palačnika.

Tko proboravi 7 dana u Domu dobiva besplatan povratak do Zagreba (kočijom od Ruda do Samobora, i vlakom od Samobora do Zagreba.) Gosti koji su izvan Zagreba, ako proborave 7 dana u Domu imaju besplatan povratak željeznicom od Zagreba do svog mjesta, jer Samobor je proglašen za turističko mjesto.

Tko se kani dulje zadržavati u Domu — poželjno je da to unaprijed javi, da bi mu se u susret poslao vodič i nosač za prljagu.

U nadi da će te i Vi, kao i Vaši, posjetiti ovaj krasni kraj i sami se uvjeriti o ljepotama Samoborskog gorja, a naročito Oštrca, očekujem Vaš posjet, toplo se preporučam i bilježim se s naročitim šovanjem.

Alojz Skočibušić

Dražba općinskih livada

Dražbeni uvjeti koji obvezuju svakog dražbovatelja:

Dražbuje se na licu mjesta, u naravi predočena čestica svaka za sebe bez obzira na veličinu, javnim nadmetanjem.

Svaki izdražbovatelj dužan je platiti odmah polovicu izdražbovanoga iznosa, drugu polovicu prije košnje sijena.

Tko ne plati kod izdražbovanja odmah polovicu izdražbovane cijene, ne dolazi u obzir. Ako dražbovatelj ne plati drugu polovicu prije košnje, a vrijeme košnje već je došlo, obaviti će se ponovna licitacija na trošak prvog dražbovatelja.

Ne priznaje se pravo dražbovanja onima koji su ostali do sada dužni kod dražbovanja sijena u prošloj godini.

Dražbovanje će se obaviti dne 6 lipnja i eventualno 13 lipnja poslije podne u 2 sata.

Dne 6 lipnja početi će se dražbovati na rudini zvanj „Preseka“ uz potok Oradnu zatim se prelazi na rudinu zvanu „Trnovec“ i dalje prema cesti, koja vodi u Sv. Nedjelju.

Svakako je u interesu Samobora a i sačanje i bivše uprave Pomoćnice da se ova neugodna stvar mirnim putem riješi i bez sudbenog progona.

Kod točke promjene pravila bila je opet duga debata te su prihvaćene neke promjene.

Dvostruko samoubojstvo

na samoborskom starom gradu

G. Marko Feler iz Zagreba šetajući se sa svojom gospođom perivojem Anindolom prema starom samoborskom gradu naišao je kraj ulaza u ruševinu na strahovit prizor. Nedaleko klupe, koja se nalazi pred ulazom, ležalo je dvoje mladih ljudi, koji su bili čitavi ogrezli u krvi. Djevojka oko 20 godina obučena u smeđem kostimu ležala je na leđima, sa ranom na sljepoočicama i na grudima iz koje je tekla krv. Do nje ležao je muškarac oko 25 godina star, u uniformi podnarednika, sa ranom na sljepoočici držeći glavu na djevočinom tijelu. Odmah je izašla sudsko-polijska komisija, pa kako je ustanovljeno da se ne radi o zločinu odredila je prenos u mrtvačnicu na samoborsko groblje. Kako nisu pronađene nikakove isprave, to se vodi ubrzana istraga da se ustanovi tko su i odakle ti mladi nesretni ljudi koji su na tako strašan način završili svoje živote.

Naknadno je ustanovljeno da se samoubica zove Mihael Vodušek, podnarednik u podoficirskoj školi u Zagrebu, a djevojka Micika Zorko, sobarica kod g. Josipa Deutscha u Zagrebu, Jurišićeva ul. ca.

Tražim naučnika

za krojačku struku. — Uпитati kod Stjepan Gregurić, Samobor.

Prodaje se kuća

jednokatnica, usred Samobora, sa vinogradom ili bez. — Uпитati kod g. Šeka, Samobor.

Prodaje se kuća

u Zagrebačkoj ulici br. 24, sastojeća od sobe i kuhinje, smočnice, podruma i gospodarskih zgrada.

Parcela 423 hvata

za gradilišta na sunčanom mjestu Samobora, vodovodom i elektrikom i mladim voćnjakom prodaje se povoljno. — Ponude na upravu lista.

Stan

od 2 sobe i nuzprostorije, te jedna prostorija za radionu i garažu iznajmljuje se odmah Uпитati Obrtnička 14.

„Samoborski List“ izlazi svakog 1 i 15 u mjesecu. — Pretplata sa poštarinom sa cijelom godinom iznosi 25 D. Inozemstvo 30 D. Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica broj 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek. — Oglase prima uprava prema cjeniku. Za oglas, koji se više puta uvrtičuje, daje se znatan popust. Rokopisi se ne vraćaju. Tiskat Samoborske tiskare Slavko Šek.